

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848682768/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Saadan er Fiskeriet hos Færingerne. Der er vel næppe Grund til at antage, at det er anderledes hos Befolkningen ved Normandiets og Bretagnes Kyster. Pierre Lotis berømte Roman „Pêcheur d'Islande“ giver sikkert ikke blot et klassisk, men ogsaa et sandt Billede af de franske Fiskeres Liv. For til dette litterære Vidnesbyrd fra Firserne at føje et andet, mere moderne og mere konkret, kan imidlertid eksempelvis nævnes, at den franske Fiskers Gennemsnitsfortjeneste i 1929 har været 6500 Francs, d. v. s. 975 Kr.

Havfiskeriet *kræver* meget, men det *giver* kun lidt. Den Befolkning, der vil drive det, maa baade have en stærk Lyst til det og et udpræget Anlæg for det. Men disse Egenskaber erhverves kun langsomt, og en Betingelse for deres Opstaaen er den haarde Nødvendighed, som tvinger Befolkningen til Søs, fordi der ikke paa Landjorden findes andre, enten mere lønnende eller mere behagelige Erhverv.

Der findes i Danmark adskillige Tusinde Mænd, som er ganske uden Erhverv, de Arbejdsløse. Det er vel først og fremmest denne Omstændighed, som har inspireret Planerne om et dansk Havfiskeri. Men ligefrem at sende Industri- og Landarbejdere til Søs er utænkeligt. Hvor stærkt end Arbejdsløsheden presser paa, saa mangler jo Anlægene totalt, og der er intet Haab om, at de inden for en overskuelig Fremtid vil kunne erhverves.

Imidlertid *har* Danmark jo ogsaa en Fiskerbefolkning. I Nord-søen og Kattegattet drives et Fiskeri, der — selv om det ikke kan kaldes Havfiskeri — dog stiller store Krav til sine Udøvere, og det er denne Befolkning man tænker sig som Basis for *selve* Storfiskeriet, medens den deraf følgende Industri paa Landjorden selvfølgelig ogsaa skulde kunne komme andre Dele af Folket til gode.

Planerne om et dansk Havfiskeri gaar altsaa ud paa en Videreudvikling af det i Forvejen eksisterende Kystfiskeri. Og paa Forhaand skulde dette synes ganske rimeligt og selvindlysende. De danske Fiskere er jo meget dygtige. *Snurrevodsmetoden* anvender de med saa stor Færdighed, at ingen andre kan gøre dem det efter,

og de er paa denne Maade i Stand til at fiske store Værdier op af det Vesterhav, som Englænderne ellers troede, at de havde *trawlet* tomt.

Men Anlæg for Vesterhavsfiskeri uden for sin egen Kyst er ikke ensbetydende med Anlæg for Atlanterhavsfiskeri, f. Eks. under Grønland. Indstillingen maa være en ganske anden.

Den danske Fisker er vant til at gaa ud med en lille Kutter paa Ture, som kun varer nogle Dage. Han kender ikke til de Savn, som er forbundet med lange Ophold i Søen, han kan faa en god Forplejning, fersk Kød og frisk Brød. Han er ogsaa uvant med Havfiskeriets Tempo. Dette viste sig grelt i Foraaret, da to danske Skibe deltog i Islandsfiskeriet. Medens franske Skibe af samme Størrelse opnaaede Fangster paa mellem 43,000 og 54,000 Stkr. Torsk og lidt større færøske Skibe fik fra 70,000 op til 94,000, opnaaede de danske Skibe kun henholdsvis 36,000 og 20,000. Et Blik paa Statistikkens viser det samme. Medens i 1928 3000 færøske Fiskere fangede 48,000 Tons, opnaaede godt 18,000 danske Fiskere, hvoraf over 12,000 Erhvervsfiskere, kun 94,600 Tons.

Mest vejer det dog, at den danske Fisker saa hyppigt kan være i sit Hjem. Skønt hans Arbejde foregaar paa Havet, er han i en vis Forstand slet ikke Sømand.

Dette er karakteristisk dansk. Det er i denne Forbindelse værd at bemærke, at den danske Sønæringslovgivning ogsaa skarpt skelner mellem Søfart og Fiskeri. En Fiskeskipper behøver ikke i Danmark nogen stor Uddannelse, men paa den anden Side har han heller ikke Lov til at gaa uden for en vis Grænse. Og han bryder sig i Reglen heller ikke om det. Det er et udpræget og smukt Træk hos de Danske, at de hænger saa meget ved deres Hjem.

Denne Utilbøjelighed til de lange Ture og Uvanthed med Havfiskeriets Anstrengelser og Savn vilde dog sikkert efterhaanden kunne overvindes, hvis denne Driftsmaade til Gengæld var mere lønnende end Hjemmefiskeriet. Dette er det afgørende Spørgsmaal.

Om Udbyttet af et eventuelt dansk Trawlerfiskeri tør jeg ikke have nogen Mening, men det kan med temmelig stor Bestemthed